

ohlášeno, platí § 1500. obč. z. též oproti vydražiteli. (9. prosince 1906., č. 18.039. R. Z. E. 81.)

30. § 213., 231. Odpor žalobou prováděný opíráti se může jenom o právní důvod při stání rozvrhovacím uplatňovaný. (20. dubna 1906., č. 5356. R. Z. E. 83.)

31. § 216., 219. Při rozvrhu uvolněného uhražovacího kapitálu mají věřitelové také jen právo na tříleté úroky pouze do příklepu. (24. října 1906., č. 17.855. N. Z. 2. — R. Z. E. 84.)

32. § 216. Převodní poplatek pozůstalostní prikázati jest z nejvyššího podání, dle § 1. zák. ze dne 18. června 1901., č. 74. ř. z., jímž § 5. cis. nař. ze dne 19. března 1853., č. 53. ř. z. byl zrušen, také tenkrát, byla-li pozůstalost před odevzdáním exekučně prodána. — Školní příspěvek a kolek na testament nepožívají výsadného práva zástavního. — Takové právo předpokládá výslovné zákonné propůjčení, pouhá výsada vybírání jako poplatků státních k tomu nedostačuje. (§ 22. cis. patentu ze dne 4. března 1849., č. 152. sb. z. s.; § 23. zák. ze dne 30. května 1869, č. 93. ř. z.; § 14. zák. ze dne 7. června 1883., č. 93. ř. z.; dodati tu sluší také novější zákon a to §§ 75.—77., 123., 136., 150., 224., 237., 283. zák. ze dne 25. října 1896., č. 220. ř. z. 12. července 1906., č. 9746. N. Z. 34. — R. Z. E. 83.)

33. § 231. Sem řaditi jest také žalobu na základě zákona odpůrčího. (31. července 1906., č. 12.438. P. 131.)

Zprávy spolkové.

K přednáškám v minulém čísle ohlášeným přibyly tyto další:

Dne 28. února: »Dobrozdání nejvyššího soudu k § 206. odst. 1 ex. ř.« (rada z. soudu Boubela).

14. března: »Právní podstata a poměry kostelních sedadel« (ausk. Dr. R. Trpík).

21. března: »O vlastním zavinění nepříčetných osob při úrazech železničních« (rada z. soudu K. Löffler).

4. dubna: »O hmotném právu rybářském« (advokát Dr. H. Bulín).

11. dubna: »Poplatkové úlevy při konversi pohledávek« (fin. rada Z. d. Lepař).

Veškeré přednáškové schůze těšily se hojně návštěvě a rozpředly se v některých i živé debaty.

Přihlášeny jsou pro tuto sezonu ještě tyto přednášky:

18. dubna p. soudní tajemník M. Lepař: »O dohodcích a smírčích úřadech obecních.«

25. dubna p. soud. rada J. Boubela: »Jest porušení předpisu § 50. odst. 2. j. n. o absolutní příslušnosti soudů sborových opomenutím opravných prostředků zhojitelným?

Za řádné členy přijati byli pp.:

Dr. Roman Hauk, kand. adv. v Bystřici.

Antonín Glos, c. k. soud. adj. v N. Jičíně.

Josef Očadlík, c. k. soud. adj. v Holešově.

Karel Blecha, c. k. auskultant v Brně.

Dr. Jan Něnička, kand. adv. v Brně.

Dr. Jan Chytil, kand. adv. v Brně.

František Kallab, kand. not. v Brně.

Dr. Josef Baar, kand. adv. v Brně.

Leopold Krybus, c. k. notář ve Výchovicích.

Dr. Karel Štěpánek, gen. tajemník hypot. banky v Brně.

Dr. František Machovský, c. k. soud. taj. ve Frýštátě (Slezsko).

Knihopis.

Kriminaltaktik od Dra. Alberta Weingarta. V Lipsku. Každý v trestním řízení prakticky činný právník se přesvědčil, že z majetkových deliktův poměrně malé procento se udává a že z trestních oznámení jen nepatrný zlomek vede k úspěchu: k vypátrání pachatele a potrestání ho. Jsou-li pachatelé trestného skutku neznámi, oznámení činivají z poškozených jen optimisté, kteří se domnívají, že soudu nebo pátracím orgánům přece se možná podaří přijít na stopu pachateli. Než soudcové sami prorokují v duchu nezdar takovýmto udáním a jejich vyhledávání se nese aprioristickou domněnkou, že zločinec zůstane asi navždy utajen, takže právem nazýval jistý zkušený soudce vyšetřující přípravné vyhledávání při neznámých pachatelích »mlácením prázdné slámy«. Nad trestním řízením, dle §. 412. tr. ř. zastaveným, zavrou se navždy vlny a skoro každý akt příslušný mohl by se po roce uložiti do spisovny se stuhou a nápísem na ní: »Dříve sladce na vždy!« — Tážeme-li se, proč poměrně tak málo takovýmto případům jest popřáno slávit své zmrtvýchvstání, odpověď není daleko: především orgány pátrací sami nevěnují kromě případů sensačních dostatečné pozornosti všedním případům, takže soudové nemají pak pražádné opory, aby další činnost s úspěchem vyvinuli. Mimo to obecnost u nás není vychována k podpoře a pomoci orgánů pátracích, bojí se »opletaček« se soudy a vyhýbá se, kde může, svědecké povinnosti, stírá přechasto lehkomyšlně po činech trestných stopy a znaky, které mohou vésti k odhalení pachatelů. A — last not least — soudcové sami